

[Elisabeth Arnold]

nogle enkelte væsentlige områder fungeret mindre heldigt, og det omgivende samfund har unægtelig også ændret sig i de 20 år, der er gået.

Nogle af de anvisninger, vi har lyttet til i vore diskussioner om styrelsesloven, er kommet fra Forskningspolitisk Råd, som afløste Planlægningsrådet for Forskningen for et par år siden. Forskningspolitisk Råd tog i 1990 fat på universiteternes styrelsesforhold, og de stillede følgende spørgsmål: Har universiteterne ægte selvstyre i dag? Og svaret var – naturligvis, kunne man sige – et rungende nej, fordi universiteternes formelle selvstyre blev udhulet af ministeriets detailstyring og af andre ovenfra kommende direktiver, som gjorde, at det i praksis ikke kunne lade sig gøre. Derfor skal det nu foreliggende styrelseslovsforslag ses i sammenhæng med den flerårsaftale, som er indgået, om ro på universitetsområdet, sådan at bevillingerne og optagelsestallene kendes flere år frem i tiden. Det giver planlægningsmulighed for styrelserne, og det er noget, vi har ønsket i mange år.

Forskningspolitisk Råd ønskede også klare ledelsesstruktur og klarere ledelsesansvar. De formastede sig endog til at foreslå, at man kunne overveje at ansætte ledere, men mente dog alligevel, at man burde fastholde valgte ledere for at bibeholde demokratiet på universiteterne. De foreslog også mindre organer, de foreslog længere valgperioder, de foreslog fleksibilitet osv. Stort set alle de forslag, Forskningspolitisk Råd anbefalede Folketinget, kan vi hakke af i dag i det foreliggende forslag og sige: Vi prøvede, så godt vi kunne, at opfylde disse krav, og jeg synes faktisk, det er lykkedes ganske godt.

Jeg vil også sige, at jeg kan nikke genkende til de beskrivelser af den stærke mand, som SF's ordfører tidligere har nævnt. Jeg kan ikke genkende dem i det foreliggende forslag, men jeg har da tidligere hørt vor undervisningsminister nævne tingene. Men det er mange, mange måneder siden, undervisningsministeren er holdt op med at tale om disse stærke mænd.

Jeg vil sige til de studerende og deltagerne i de kollegiale organers arbejde igennem de mange, mange år, hvor den gamle styrelseslov har fungeret, at der er ingen grund til at være fornærmet. Det er ikke jeres skyld, at styrelses-

loven nu bliver ændret. Det skyldes, at både samfundet og universiteterne har ændret sig i de 20 år, der er gået. Universiteterne er ikke mere eliteuddannelsesinstitutioner, som CD's ordfører synes at mene. De har mere og mere præg og karakter af masseuddannelsesinstitutioner, dvs. de har ændret sig. Økonomien er også i højere grad blevet en blandingsøkonomi. Det vil sige, at der skal en helt anden styreform til, og det er der ingen grund til at tage som en personlig fornærmelse af dem, der har slidt og slæbt i de styrende organer for at få tingene til at hænge sammen. Der er ikke rettet personlige anklager mod nogen her.

Med hensyn til den forkætrede § 8, stk. 3, om, at studienævnsformandens stemme skal være afgørende, er der allerede fra den allerførste ordførers side, nemlig fra hr. Frank Jensens side, sagt, at den skulle ud igen. Det har vi også meddelt fra radikal side. Det var ikke til sigtet, at den kom til at stå i lovteksten. Den stod heller ikke i det forslag, der var ude til høring i sommerperioden.

Med disse afsluttende ord vil jeg love, at Det Radikale Venstre vil gå ind i en aktiv og grundig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Først skal jeg oplyse fru Elisabeth Arnold om, at jeg ikke var blomsterbarn i 1973; det var jeg lidt for gammel til at være på det tidspunkt. Jeg var ikke indblandet i diskussionen om styrelsesloven dengang, men jeg var meget glad for den i hovedtrækkene. Om jeg kunne have været lidt klogere på enkeltpunkter, kan jeg umuligt vide, men i hovedtrækkene syntes jeg dengang og synes stadig væk, at det var en god lov, Onde Helge fik gennemført.

I øvrigt synes jeg, det var karakteristisk, at der var utrolig lidt konkret om, hvad der egentlig er galt med den nuværende styrelseslov. Der var en henvisning til Forskningspolitisk Råd, og så var der almindelige vendinger om udviklingen osv. Faktisk tror jeg, at af alle ordførere er jeg den eneste, der helt konkret har påvist områder, hvor den nuværende styrelseslov ikke fungerer i praksis. Det er egentlig lidt ejendommeligt. Ud over disse gamle myter fra 1970'erne, som har kørt på højrefløjen hele vejen igennem – og de kører jo uhindret videre – hvad er det så egentlig, der konkret er galt?